

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταίς επαρχ. φρ. 18 — 'Εν τῇ ἑξοτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Όλον τὸ πρόγραμμα τὸ ὅποιον ἀνηγγείλαμεν διὰ τὸ σημερινὸν φύλλον θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ φύλλον τῆ προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Ἐπί πλέον προστίθεται καὶ ἄρθρον τοῦ **Φαλέξ** δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ **Εὐα** ἦτο ἀραπίνα.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

«Όχι, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», δὲν θέλομεν ἐξαιρέσεις, δὲν τὰς θέλομεν, οὐδ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.»

Ἡ ἀνόητος! ἔλησμόνησεν ὅτι ἂν κατέβαιναν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ πρῶτος ἐξηρημένος θὰ ἦτον αὐτός, διότι αὐτὸς ὑπηρετήσας, ἔχυσεν αἷμα ὑπὲρ τοῦ περιουσίου τοῦ λαοῦ καὶ πέθανε μάλιστα μετὰ τὰ σωστά του.

Ἐκτός ἐάν ὁ κ. Λομβάρδος, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦτον ἀνεψιὸς του, ἀπεφάσιζεν οὐτε αὐτὸν νὰ ἐξαιρέσῃ.

Νοστιμωτάτη πάλιν συνάπτεται μεταξὺ ἐνὸς γεωγράφου, τοῦ κ. Δήμιτσα, καὶ ἐνὸς τεττιτογράφου, τοῦ κ. Πανταζῆ, περὶ τοῦ ἂν ἡ Ἱερισσὸς γράφεται μετὰ τὸ πρῶτον Ἰῶτα ἢ Ἐρισσός, ὅπως τὴν ἔγραψεν ὁ κ. Πανταζῆς. Ὁ τελευταῖος λέγει ὅτι ἤξευρε ὅτι γράφεται μετὰ Ἰῶτα, διότι ὁ ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ εἶνε φίλος του καὶ τοῦ ἔγραψε. Ἀλλὰ λέγει ἔγραψε Ἐρισσός «διότι δὲν εἶχε διαθέσιμον ἐν Ἰῶτα».

Ἴδού τί ἔπρεξε κατὰ τὰς ἰδικὰς μας «μηχανευσικὰς πληροφoρίας.»

Ὁ δεσπότης ἤξευρε νὰ ὀρθογράψῃ τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ ἐπροτίμησε κατὰ δεσποτικὴν ἀδυναμίαν νὰ βάλῃ τὸ Ἰῶτα ἀπὸ κάτω του, δηλαδὴ κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς του.

Καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται διατί ὁ Πανταζῆς δὲν εἶχεν, ὡς γράφει ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ», διαθέσιμον τὸ Ἰῶτά του.

Ἄν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπεφάσιζε νὰ τὰ κάμῃ ὅλα θάλασσαν, ὁ ὑπουργὸς π. κ. Βούλγαρης συναγωνιζόμενος πρὸς ἐκείνον ἀπεφάσιζε νὰ κάμῃ ὅλους θάλασσαν.

Ἐντεῦθεν προμηθεύει μετὰ ναυτικὰ φυλλάδια πάντα κηφῆνα χερσαῖον μὴ θέλοντα νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν προσεχῶν ἀγορεύσεών του ἐν τῇ βουλῇ — αἰτινες θὰ εἶναι πάμπολλαι — θὰ τὸν ἀκούσωμεν νὰ λέγῃ: — Ἐπί τῶν ἡμερῶν μου οἱ ἰβγάται τῆς θαλάσσης ἐπληθύνθησαν ὡς αἱ τβίγες τῆς κεραθῆς μου.

Ἡ «Ἐφημερίς» εἰσήγαγε νέον σύστημα ἑορτολογίου — ἐπιθετικῶς. — Ἐάν τὸ ἐν λόγῳ σύστημα εὐδοκῶθῇ, πιστεύομεν ὅτι ἕκαστος ἑορτάζων θὰ στέλνῃ καὶ μίαν σύντομον βιογραφίαν του. Ὅσοι βαρύνονται, δύνανται νὰ ἀναθέσουν εἰς ἡμᾶς τὴν σύνταξιν τοιοῦτων βιογραφιῶν. Ὡ! νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ εὐχαριστηθοῦν.

Μία προῖξ δύο ἑκατομμυρίων, ὅλη εἰς χρυσόν, Συριανῆς προελεύσεως, ἔπαιρνε τὸν ἀέρα τῆς προχθῆς εἰς τὸ Φάληρον. Τί νόστιμος προῖξ καὶ μετὰ τί ἀφέλειαν περιπατοῦσε! Ἐννοεῖται ὅτι ἑδαίμονισ πολλούς.

Εἰς ἐκ τῶν πολλῶν ἅμα τὴν εἶδε ἀνεφώνησε: Ἡ προῖξ αὐτὴ δικαιοῦται νὰ πάρῃ δέκα συζύγους. Ὡ! εἶναι καὶ πολὺ διακόσαι χιλιάδες δι' ἕκαστον ἐκ τῶν δέκα.

Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἀκούομεν ὅτι θὰ σχηματισθῇ ἑταιρία ὑπὸ τὴν προεδρίαν δύο Γεροντοπαλληκάρων, ἧτις εἰς τὸ Καταστατικόν τῆς ἀνέγραψεν ὡς Σκοπὸν τῆς ἑταιρίας τὴν διὰ παντός τρόπον ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐν λόγῳ προικῆς.

Τὸ Καφενεῖον Γιαννοπούλου μετὰ τὴν νέαν του διακόσμωσιν ὕψωσε ὅλα τὰ δεκάρικα ποτὰ ἢ βρωτὰ εἰς δεκαπεντάρικα.

Ὁ διάβολος τὰ ἔφερε τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ὕψωμοῦ, κάθε ποτὸν νὰ ἔχῃ καὶ κάτι τι, ὁ καφὲς μῦιας, τὸ λουκαῦμι σκόνην, τὸ νερὸ σκουπιδάκια.

— Ἐ, τί τὰ θέλετε, παρατηρεῖ εἰς θαμῶν, ὁ ἄθροπος τ' ἀνέδασε τὰ ποτὰ του, δὲν μπορούσε νὰ τὰ δίδῃ ἑταίς σκέτα.

θάνατος, διευθύνει τὸ πιστόλιον εἰς τὸ χαλδὸν ὡς κάλπην τοῦ Σαρικόλου χαίνον στόμα του.

Μετά ἐν δευτερόλεπτον ἀκούεται ἐν : κράν.

Καὶ ὁ Φραντζῆς προσφέρει εἰς τὴν γείτονα του τεμάχιον ἐκ τοῦ στομίου τοῦ φονικοῦ του ὄπλου. . . . τεμάχιον συκολάτας.

Καὶ μὲ ταχύτητα τῆς τέχνης του κάμνει τὸ ἐκ σοκολάτας πιστόλι του εἰς τόσα τεμάχια, ὅσοι ἦσαν οἱ συνεπιβάται του, κρατῶν τὸν κόμορα δι' ἐκυτόν καὶ κοκορευόμενος διὰ τὴν σκηνὴν τὴν ὅποιαν τοὺς ἔπαιξε.

Pirouette.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὴν γυναῖκα τὸ κάλλος ὅπως εἰς τὸ ῥόδον τὸ ἄρωμα. Αἱ ἀσχημοὶ γυναῖκες ὁμοιάζουσι τὰ χειμερινὰ τριαντάφυλλα, ἅτινα δὲν ἔχουσιν ἄρωμα, ἀλλ' ἀκίδας μόνον.

Οὐδέποτε ἠθέλησα νὰ κολακεύσω τὴν ἐρωμένην μου ἀντικαθιστῶν δι' ἀστέρων τοὺς ὕγρους ἀφθαλμούς της. Ἐάν ἕκαστον ἀστρον εἶνε εἰς κόσμος, φαντασθῆτε τί τέρας θά ᾔτο φέρουσα δύο κόσμους ἐπὶ τοῦ μικροῦ της προσώπου.

Αἱ φαληρκαὶ νύκτες μᾶς ἀνταπέδιδον ὅσπν ζωὴν μᾶς ἀφῆρουν αἱ ἀττικαὶ ἡμέραι.

Τώρα αἱ Ἀθηναὶ χωρὶς φίληρον εἶναι διὰ τὸ Φάληρον.

Μάριος.

ΑΓΡΑΜΠΕΛΑΙΣ.

Γυναῖκα χωρὶς χάρι, ἀγκίστρι χωρὶς ψάρι. Γυναῖκα χωρὶς γλῶκα, ψάρι χωρὶς ἀγκίστρι.

Ἡ καλλιτέρα τροφή τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ νηστεία.

Κάρφ.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ.

Βάζω στὸ νοῦ μου κάποτε πῶς θὰ παρθῶμε
Καὶ μοῦρχειται νὰ τρελλαθῶ ἀπ' τὴ χαρὰ μου
Σὰν δύο τριγώνια ἀχώριστα πῶς θὲ νὰ ζοῦμε
Καὶ πῶς δὲ θὰ σ' ἀφίνω βῆμ' ἀπὸ κοντὰ μου
Θὰ εἶμ' ἐγὼ ἐσὺ, καὶ σὺ θὰ εἶσαι τὸ ἐγὼ μου
Μία ψυχὴ σὲ δύο χωρισμένη Μαρτιῶ μου.

Καὶ τὸ μικρὸ μᾶς κάποτε στὸ νοῦ μου βάζω
Καὶ τότε μοῦρχειται θεότρελλος νὰ γίνω
Μοῦ φαίνεται στὸ πλάι μου πῶς τὸ διαβάζω
Καὶ σὺ πῶς τὸ μαλώνεις ! ἦ ! δὲ θὰ σ' ἀφίνω !
Μάρω, εἶναι δικό μου θὰ σοῦ λέω τὸ παιδί μου
Καὶ σὺ μὲ ζήλια-λάθος ἔχεις, θάμου λὲς, ψυχὴ μου.

De Kock

ΠΡΟΤΟΦΑΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ἱριστοκρατικὸν καὶ πολυτελέστατον, ὡς μεγάλη Κυρία τοῦ τυρμού, ἐγκατεστάθη ἐν τῇ Ὁδοῦ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

NEON ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΣΡΗΣΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ,

χρηματίσαντος καὶ συνεταίρου τοῦ γνωστοῦ Ζαχαροπλάστου καὶ Οἰνοποιτοῦ κ. Σόλωνος.

Τὰ πάντα ἐν τῷ Νέῳ Ζαχαροπλαστείῳ φέρουν τὸν τύπον εὐγενείας καὶ ἀριστοκρατίας.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν ἑσπέραν δύνασαι νὰ πίνῃς ἐκεῖ τὴν **χιτικὴν μαστίχαν** σου ἐπὶ δίσκου ἐπιγραφωμένου καὶ συνωδευμένου με ζαχαρωτὰ ἀμυγδαλάκια, τόσον ταιριασμένους τῆς μαστίχης καθυλιέρους.

Μπικλαθᾶς, ἀπαρατήρητος χωνευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν πλέον Μή μου ἄπτου στομάχων.

Ὅλα τὰ γλυκύσματα μὲ ἰδιάζον ἄρωμα καὶ γεῦσιν, καὶ τὴν ποσότητα ἀφθονα.

Ἰδιαιτέρον Ζαχαροπλαστικὸν κῆπον ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα **fondants**, διὰ καρπῶν φυσικῶν κατεσκευασμένα.

Ἀπαράμιλλα εἰς τὴν κατασκευὴν τὰ **petits fours**.

ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΛΙΟΤΕΡΟΝ

ἀντικαθιστᾶ δι' ὄρας βίας ἢ ὀρέξεις στιγμιαίας τὴν οἰκιακὴν μαγειρικὴν κατασκευάζον **γλυκύσματα** τῆς τραπέζης, μὲ νωπὸν βούτυρον.

Μέγας προμηθευτὴς ὄλων τῶν εἰδῶν διὰ συναναστροφάς, γεύματα καὶ χοροὺς.

EN GENEI

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ

ΧΙΛΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΑΜΠΑΙΣ

ἀπὸ τῆς δωδεκακίτου **Μυδραλιοδόλου** (Mitrailleuse Brenner) μέχρι τῆς πολυτελεστερας κρεμαστῆς Λάμπας, πρὸς δὲ ἀκτινοβολούσας ἐπιτραπεζίους λυχνίας, κομψὰς τῆς χειρὸς, ἀλλὰς τοῦ τοίχου, σφαίρας, σωλῆνας, φυτόλια, τὰ πάντα κομιζόμενα ἐξ Εὐρώπης, κατ' εὐθειαν, ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων, εὐρίσκετε εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΑΛΛΟΥ

243—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—243

τὸ πρῶτον τῆς ἐταιρίας **Κ. Χουτοπούλου** καὶ **Σας**.

Ὁ κ. **Τριαντάφυλλος Μπάλλος**, ἀπομεινας εἰδικὸς εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτὸ, ἐπλούτισε τὸ Κατάστημά του μὲ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ φωτισμοῦ καὶ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς πάντοτε μετρίας.

Εἰς τὸ Κατάστημά του εὐρίσκετε τὸν φωτιστικώτατον Λύχον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα **Brillant Doppel-Brenner**.